

Odmevi iz naše doline

Šolsko glasilo učencev Osnovne šole
dr. Ivana Prijatelja Sodražica

IZDAJA: OŠ dr. Ivana Prijatelja Sodražica

OBLIKOVANJE: Nika Jakopin

UREDNIŠTVO: Ana Porenta, Nika Jakopin, Teja Pintar in Simona Štupica

LEKTORIRANJE: Ana Porenta in Lucija Petelinšek

LITERARNI IN LIKOVNI PRISPEVKI: učenci Osnovne šole dr. Ivana Prijatelja Sodražica

MENTORJI LITERARNIH IN LIKOVNIH IZDELKOV NA RAZREDNI

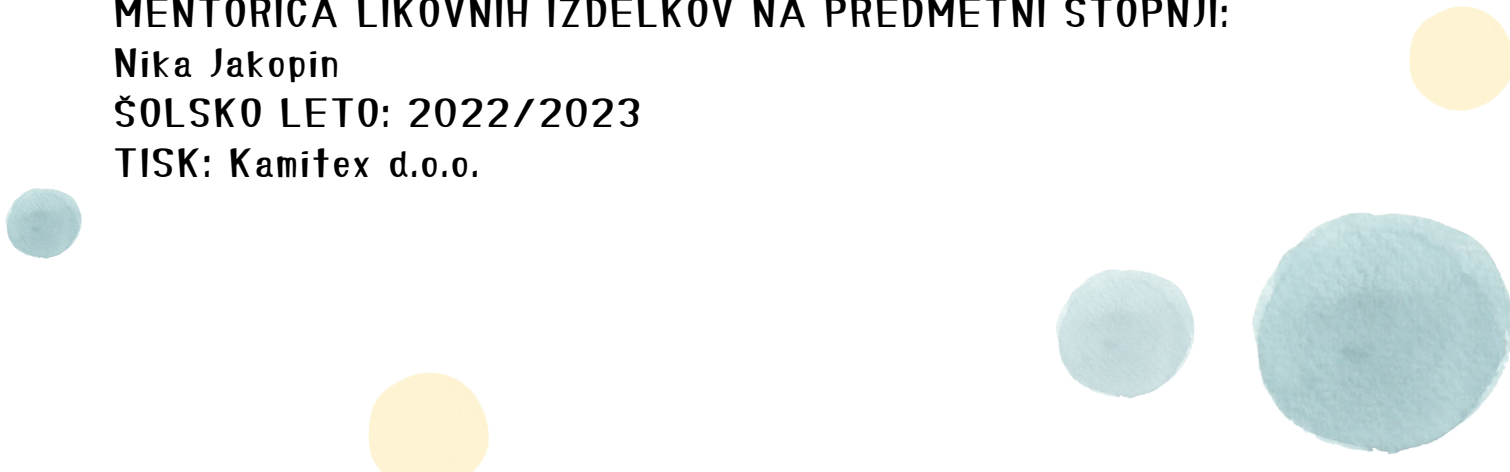
STOPNJI: Klavdija Janež, Neža Lesar, Klara Petrič Klančar, Katarina Žagar, Milena Bracovič, Melanija Arko, Tanja Kastelic, Ana Porenta, Angelca Pucelj, Suzana Voštic in Slavka Tanko.

MENTORICA LITERARNIH IZDELKOV NA PREDMETNI STOPNJI:
Lucija Petelinšek

MENTORICA LIKOVNIH IZDELKOV NA PREDMETNI STOPNJI:
Nika Jakopin

ŠOLSKO LETO: 2022/2023

TISK: Kamitex d.o.o.

»Otroci se morajo igrati več kot to počno danes.
Če se veliko igraš, ko si majhen,
odneseš v odraslost zaklade,
ki te bogatijo vse življenje.«
(Astrid Lindgren)

Spoštovani.

Junij je tu. Izteka se še eno šolsko leto. Bilo je razgibano, zanimivo in zelo uspešno, tako na učnem področju kot na področju izvrstnih dosežkov, ki ste jih dosegli učenci na šolskih, regijskih in državnih tekmovanjih.

Šola pa je mnogo več kot samo hram znanja, zato sem vesela, da veste, kako pomembni so - medsebojno razumevanje, spoštovanje, sodelovanje, strpnost in razumevanje različnosti. Veseli me, da mnogi znate ponuditi pomoč drug drugemu, kadar je to potrebno, da ste okrepili prijateljstvo, sodelovali drug z drugim in bili spoštljivi. Skupaj smo odkrivali vaša močna področja, v vas spodbujali raziskovalni duh in vas učili odgovornosti za lastno delovanje in učenje. Pomagali smo vam odkrivati življenjske cilje in vas usmeriti na pot, kjer jih boste lahko uresničevali. Trudili smo se, da smo vam nudili tudi priložnosti za samopotrjevanje, samostojno izbiranje in odločanje, za grajenje osebnosti in za življenje v skupnosti. Usmerjali smo vas v iskanje dobrega, tako v sebi kot v drugih.

Spoštovani starši, skupaj z vami in vašim sodelovanjem smo lahko uspešno soustvarjali utrip življenja naše šole. Nekateri ste se aktivno vključili v dejavnosti šole. Cenili pa smo tudi prizadevnost mnogih, ki so sodelovali in pomagali na najrazličnejše načine.

Letošnje leto je za nas tudi jubilejno leto, saj je naš vrtec pri šoli praznoval šestdesetletnico delovanja. Vsi skupaj, majhni in veliki, smo se veselili ob našem praznovanju in pripravili zanimiv praznični teden.

Vesela sem, da smo skupaj prehodili še eno leto in ga prepletali tako z znanjem kot s čudovitimi izkušnjami, v katerih smo se znali tudi radostiti in se brezskrbno nasmejati.

Želim, da tudi v počitniških dneh negujete radovednost in bogatite svoje znanje. Naj vas veselje in navdušenje nad življenjem spremlja na vsakem koraku.

Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica

VRTEC PRI OŠ DR. IVANA PRIJATELJA SODRAŽICA JE PRAZNOVAL ŠESTDESET LET

V četrtek 25. maja 2023 je v športni dvorani potekalo osrednje slovesno praznovanje 60-letnice predšolske vzgoje v Sodražici. Častitljiv jubilej, šestdeset let organizirane predšolske dejavnosti v Sodražici, nas navdaja s posebnim veseljem in radostjo.

Ob tem pomembnem jubileju so potekale v vrtcu pri OŠ Sodražica najrazličnejše aktivnosti, ki so se odvijale skozi cel teden, od 22. do 26. maja 2023. Praznovanje smo slovesno sklenili v petek s praznično torto, petjem in rajanjem vseh otrok ter zaposlenih in vabljenih gostov – nekdanjih zaposlenih v enoti vrtca.

Praznovanje smo pričeli v ponedeljek z IGRAMI BREZ MEJA in športnim srečanjem otrok in vzgojiteljic sosednjih vrtcev iz Nove vasi in Loškega Potoka. Pridružilo se nam je tudi vodstvo vrtca Ribnica. Zanimive igre, vse na temo Sodraških značilnosti (psoglavec, smučišče Izver, pohodniška točka Strmca, pisatelj Ivan Prijatelj ...) so vzgojiteljice izvirno in zanimivo uporabile v tokratnih športnih igrah brez meja. Športno navdušenje, zdrav tekmovalni duh in veselje najmlajših je bilo čutiti na nasmejanih obrazih vseh. Vsi otroci so prejeli tudi kolajno za sodelovanje in zdravo malico, ki so jo v sodelovanju z osebjem vrtčevske kuhinje pripravile članice TD Sodražica-Šedrzanke.

V torek smo imeli DAN INTERVENCIJSKIH VOZIL. Na igrišču šole so se nam pridružili gasilci iz PGD Sodražica s svojimi vozili, reševalec iz ZD Ribnica z reševalnim vozilom ter policisti mobilnega oddelka PP Ribnica in PP Ljubljana z vozili - motorjem, osebnim vozilom, kombi vozilom ... Otroci so spoznali delo policista s službenimi psi in sodelovali pri osnovnih vajah za dresuro policijskih psov. Z navdušenjem so spremljali celotno dogajanje, se pomikali od postaje do postaje in se preizkusili tako v spretnostih prve pomoči, aktivnostih gašenja kot v različnih spretnostih v specialnih policijskih vozilih.

V sredo smo imeli DAN ODPRTIH VRAT. V igralnice vrtca smo povabili obiskovalce vseh generacij. Starši, stari starši, sorodniki, zaposleni v šoli in vrtcu, vodstva sosednjih vrtcev in šol, krajanje so se pridružili malim ustvarjalcem. Nekateri so ustvarjali z glino, drugi s testom, slikali so s temperami, risali s flomastri, barvicami in drugimi črtali, šivali gumbe ali pa so otroci glasbeno in plesno ustvarjali ob vodenju svojih vzgojiteljic. Najmlajši so bili med igračami s svojimi obiskovalci in so se veselo igrali, ustvarjali, sestavljali.

Nekatere aktivnosti so vodili tudi starši otrok vrtca – preproste kemijske poizkuse za najmlajše, glasbena in instrumentalna delavnica, delavnica uporabe papirja ... Najstarejši otroci vrtca so z obiskovalci izdelali praznično torto iz kartona in papirja, jo okrasili ter postavili v hodnik vrtca. Veseli živ – žav se je v vrtcu razlegel vse do opoldneva.

V četrtek se je odvijala OSREDNJA SLOVESNOST OB 60-LETNICI VRTCA, na kateri so nastopili vsi otroci vrtca s pevskimi in plesnimi točkami, njihove vzgojiteljice ter glasbena gostja Romana Krajncan. Pristrčni glasovi najmlajših, nasmejani obrazi in hitre ročice ter spretne nožice, so poskrbele, da ni ob spremljanju dogajanja na odru ostal ravnodušen noben obiskovalec prireditve. Posebej so obiskovalce navdušili najmlajši obiskovalci, ki so na oder prišli v okrašenih vozičkih in veselo pomahali obiskovalcem prireditve. Prireditev je pristrčno povezovala Nadja Zobec Krže, mamica naših otrok vrtca in izkušena voditeljica različnih prireditev. Veseli smo bili vsakega obiskovalca prireditve in visokih gostov. Na prireditvi smo navzoče nagovorili poleg vodstva vrtca in šole, tudi župan občine Sodražica, mag. Blaž Milavec, svetovalka za predšolsko vzgojo Zavoda RS za šolstvo, Lidija Jerše ter dr. Tatjana Devjak s Pedagoške fakultete Ljubljana. Prireditev smo slovesno zaključili s himno vrtca, ki jo je prav za to priložnost napisala in uglasbila vzgojiteljica Tadeja Korelc, zapeli pa so jo vsi otroci vrtca in vzgojiteljice.

Na osrednji slovesnosti smo se v spominu vrnili v leto 1963, ko je v Sodražici pričel delovati prvi oddelek vrtca v okviru šole. Pobudo zanj je dala takratna ravnateljica Majda Ivanc.

Prva vzgojiteljica je bila Marija Gašperič. V skupini je imela 10 otrok v starosti od treh do sedmih let. Vrtec je bil v kletnih prostorih šole poleg kuhinje. Oprema je bila skromna – stolčki in mize. Za nabavo igrač in didaktičnih pripomočkov je skrbela vzgojiteljica sama. V veliko pomoč ji je bila neokrnjena narava, v kateri je našla pripomočke za delo od kamenčkov do različnih plodov, vej in cvetov. Starši in domači podjetniki so jo zalagali z materiali, kot so papir, les, vezne plošče ... Društva in posamezniki v kraju so ji priskočil na pomoč tudi z opremo, da je lahko organizirala kolesarjenje, kofalkanje, smučanje in sankanje. Igrišča in igral vrtec ni imel. Prvi preprosti peskovnik je postavil kar hišnik na travniku ob šolski zgradbi. Otroci so veliko časa bivali v naravi, se sprehajali, tekali, plezali, lahko bi rekli – omeli so igralnico na prostem. Sama in brez dodatne strokovne pomoči je vzgojiteljica Gašperičeva kar 17 let skrbela in vodila vse aktivnosti vrtca, od vzgoje, nege, skrbi za didaktični material, pa tudi vlogo blagajnika in tajnika je opravljala.

V 80-letih so potrebe staršev po organiziranem varstvu naraščale in v kraju so v letu 1984 v okviru Krajeвне skupnosti, ki jo je vodil Jože Košmrlj, kasneje ravnatelj šole, pristopili k izgradnji novega štiri oddelčnega vrtca, ki so ga slovesno odprli 25. maja 1985. Takratna ravnateljica Zinka Benulič je povedala, da je bil to najsrečnejši dan v času njenega dela in ravnateljovanja na šoli.

Polnih 20 let je v vrtcu poleg organizirane male šole, ki so jo začeli izvajati v letu 1967, teklo tudi delo v dveh ali treh skupinah ter kasneje tudi Cicibanove urice.

A že v letu 2006 je bil vrtec premajhen, število oddelkov se je sprva povečalo na pet in iskali smo nove prostorske možnosti v zgornjem nadstropju vrtca in v šole.

V letu 2012 so z dokončano izgradnjo nove športne dvorane in prizidka vrtca ter šole otroci dobili dodatne nove štiri igralnice. Tako smo naslednjih sedem let uspešno izvajali programe v devetih skupinah. V zadnjih treh letih pa smo postali 10-oddelčni vrtec pri šoli, eno igralnico pa imajo najstarejši otroci v prostorih šole. Danes imamo v našem vrtcu kar 165 otrok in veseli smo vsakega malčka, ki vsako jutro prihaja med nas.

Utrip življenja in dela vrtca nekoč je bil v marsičem drugačen kot danes. Lahko bi iskali podobnosti in razlike, lahko tudi prednosti ali slabosti.

Pa vendar smo skozi vsa leta našega dela sledili smeri, vzgojiti otroke v samostojne, razgledane, komunikativne, strpne, odgovorne in samozavestne posameznike. Krepili smo osnovne vrednote, kot so spoštovanje, medsebojno razumevanje in sprejemanje drugačnosti. Sledili smo naši viziji, da je vrtec otrokov drugi dom, kjer skozi igro varno stopa novim spoznanjem naproti.

Predšolsko vzgojo so skozi čas zaznamovale reforme. Najpomembnejša sprememba je bila uvedba kurikula pred štiriindvajsetimi leti, ki je ravno v tem obdobju na poti prenove in posodobitve. Nacionalni dokument je tradicijo slovenskih vrtcev dopolnil z novejšimi teoretskimi pogledi na zgodnje otroštvo in z drugačnimi rešitvami in pristopi dopolnil in nadgradil pedagoško delo v vrtcih. Stalnim prizadevanjem po vpeljavi sodobne predšolske vzgoje, ki bo kos razvoju in spremembam časa, so sledile tudi strokovne delavke našega vrtca z vodstvom. Zavedamo se pomembne vloge zgodnjega otroštva za vsakega posameznika, ko se ob ustreznih spodbudah razvijajo vsi potenciali, vrednote, samopodoba ter se gradijo trdni temelji za nadaljnjo rast in razvoj.

Z organizacijo pestrih oblik sodelovanja s starši spodbujamo aktivno vključevanje otrokove družine in skrbimo, da bo vrtec tudi v prihodnje nudil kakovostno podporo staršem pri skrbi in vzgoji otrok. Usmerjeni smo v aktivno povezovanje z okoljem na lokalni in širši ravni.

Če bi želeli naštetiti in opisati vse, kar se je v 60-letih v vrtcu dogajalo, bi trajalo kar precej dolgo, saj se je zvrstilo veliko dogodkov. Najpomembnejši so zapisani v kroniki, v zborniku, ki smo ga izdali ob 50-letnici vrtca, ovekovečeni na fotografijah, a prepričana sem, da so najlepši spomini ohranjeni v naših srcih, kjer bodo ostali za vedno.

Zavedamo se, da je vsakdo, ki je obiskoval vrtec, v njem pustil svoj pečat. Vsak strokovni delavec je dodal droben in pomemben kamenček v mozaik vzgoje, znanja in življenjskih vrednot, ki so jih otroci našega vrtca poneli s seboj v šolske klopi in dalje v življenje.

Želimo, da bi se vsi, ki ste že bivali v prostorih našega vrtca in v njih preživeli številne ustvarjalne in razigrane urice v družbi srčnih in prijaznih vzgojiteljic, radi spominjali let v naši sredini in boste ponosno povedali, da ste obiskovali sodraški vrtec.

Hvala vsem, ki živite z našim vrtcem in delite radost otroštva z nami.

Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica

Himna

Tu je naše malo mesto,
hiša lepa v njem stoji.
Notri je otrok veliko
in med njimi tudi mi.

Radi se v njej igramo
in veselo rajamo.

Vzgojiteljicez erkljamo,
včasih jim nagajamo.

Naš je vrtce res najboljši,
radi vanj prihajamo.
Se s prijatelji igramo,

noro se zabavamo.

Vsak dan pojemo veselo,

zgodbe nas začarajo.

Žoge, kocke in dojenčki

pa nam družbo delajo.

Vse najboljše dragi vrtce

ti želimo zbrani vsi.

Zate bomo poskrbeli,

saj hvalježni smo ti mi.

Hvala za spomine lepe,

solzice obrisan.

Hvala za trenutke sreče

in vezi prijateljske.

Avtorica: Tadeja Korzle

Prvi razred se predstavi.

Letošnji prvošolci so radovedni, živahni in nadobudni učenci, ki jim nikoli ne zmanjka idej. V letošnjem šolskem letu so poskrbeli za obilo smeha, lepih trenutkov in veliko novega znanja ter izkušenj tudi za učiteljice Klavdijo, Klaro in Nežo.

GAJA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

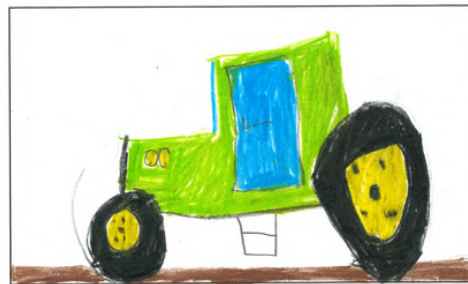
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
PLIŠASTI ZAJČEK PO IMENU
PIKL IMA TRUP, GLAVO IN
4 TACE. JE SVIOBELE BARVE.
IMA OČI, BRKE
MAJHEN REP IN VELIKA UŠESA.

URBAN

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
PLASTIČNI TRAKTOR. JE ZELENE
IN RUMENE BARVE IMA TUDI LIČI.
JE ZNAMKE JOHN DEER Z
NJIM SE IGRAM V DNEVNI SOB
DUBIL SEM GA OD BRATRANCA

JAKOB

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

JE PLIŠASTA OPICA. IME JI JE
POLDI. JE RJAVOBELE
BARVE. NA GLAVI IMA
OKROGLE OČI, USTA,
NOS IN BELA UŠESA.
IMAM JO ZA SPAT.

JAN BOBROVIC

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
LETALICO IMA KRILA, OKNA, VRATA
IN KOLESA. JE IZ KOVINE IN DELO
NA DALJINSKI POBON. JE BELE
BARVE. DOBIL SEM GA OD MAMI
ZA ROJSTNI DAN.

IZA PIRC

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
BARBIKA. JE ČLOVEŠKE PODOBE.
IME JI JE KATJA. DOBILA
SEM JO OD MAMICE. Z NJO
SE IGRAM V HIŠI ALI AVTU.

FLA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
JE PLIŠASTA PUNČKA.
IME JI JE MIKA. IMA VELIKO
GLAVO, DOLGE LASICE IN
VELIKE OČI. IMA LEPE
OBLEKE IN KUP ČEVILJEV.

DOBILA SEM JO OD
MAMICE.

JUDITH

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
PIŠASTI ZAJČEK. IME MU JE
MIMI. IMA TRUP IN GLAVO TER
4 TACE. IMA VELIKA UŠESA
IN SMRČEK ROZA BARVE. IMA
ORANŽNE OČI JE IZ PLAŠTA.

SPELA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

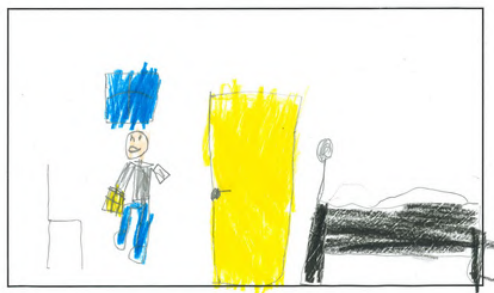
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
MUČKA MERI. NA GLAVI IMA ROZA
SMRČEK. IMA DVE TACI. DOBILA
SEM JO ZA BOŽIČ. Z NJO SE
IGRAM V HIŠI.

LIAM

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
RUBIKOVA KOCKA IMA RAVNE
KOCKE JE IZ PLASTIKE
DODI SEM OD OČIJA ZA
ROJSTNI DAN. Z NJO SE
NAJRAJE IGRAM V ŠOLI

KAROLINA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

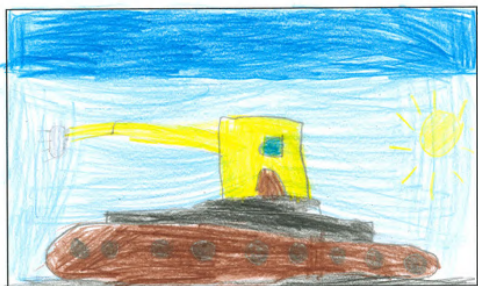
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
KONJ PO IMENU PIKO. IMA ČRNO
GRIVO IN JE RJAVE BARVE. IMA
4 NOGE IN DOLG REP. Z
NJIM SE IGRAM V SVOJI
SOBLI.

JAKOBI

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
KOPAČ RUMENE BARVE. IMA
GOSENLICE. DOBI SEM GA
OD TETE MEIKE, KER SEM
SI GA ZAŽELEL.

IZAK LESAR

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
SO AVTIKI NAREJENI SO
IZ PLASTIKE. SO ČRNE
BARVE. Z NJIMI SE IGRAM
V HIŠI. IMAM ŠE PLASTIČNO
CESTO.

LOVRO

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE GEPARDO.
 IME MU JE LIKA. NAREJEN JE IZ
 BLAGA, IMA GLAVO, TRUP, 4 NOGE IN
 DOLG REP, JE RUMENE IN ČRNE
 BARVE. DOBIL SEM GA OD MAMI ZA
 ZROJSTNI DAN.

LAMIJA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

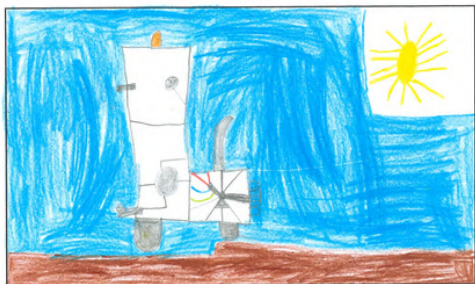
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE MEDVEDEK.
 IMA GLAVO IN NA NJEJ DVOJE
 MAJHNIH UŠES. IMA TRUP IN MAJHEN
 REP. JE SIVE BARVE. DOBILA SEM
 GA OD MAMICE, KER SEM BILA ZE-
 LO DORRA JE PIŠAST IN MEHEK. IME
 MU JE PIKA.

URH KRAJNC

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
 PLASTIČNI TRAKTOR. IMA ČRNE
 GUME IN TEMNOZELENO KABINO
 DOBIL SEM GA ZA GOD. KUPIL
 MI GA JE OČI. Z NJIM SE
 IGRAM V SVOJI SOBI.

NIKA KODAT

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

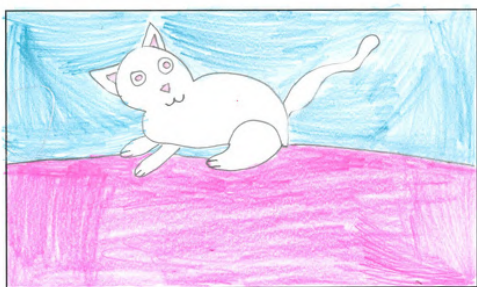
MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE KUŽA.
 IME MU JE PIKS. IMA GLAVO,
 TRUP, 4 TAČKE IN REP. NAREJEN
 JE IZ BLAGA. DOBILA SEM GA
 OD SESTRICNE LEJE.

VITA KASTELIC

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA
JE PLIŠASTA MUČA. IME
JI JE KALI. IMA GLAVO,
TRUP IN DOLG REP. OČI
SO ROŽA BARVE. IMA
SREDNJE VELIKA UŠESA.

AND HUKAREVIČ

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE AVTO.
IMA OGRODJE, OKNA, VRATA, LUČI IN 4
GUME. JE IZ PLASTIKE IN DELUJE NA
DALJINSKI POGON. JE MODRE BARVE.
DOBIL SEM GA OD MAMI ZA ROJSTNI
DAN.

MELISA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
MUČKA LILI. IMA GLAVO, ŠTIRI
TACE TER REP. JE ROŽA
BARVE. KUPILA MI JO JE
MAMI V TRGOVINI. Z NJO SE
IGRAM V SVOJI SOBLI.

NEJC

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE
AVTO ZNAMKE PORSCHE. JE
BELE BARVE. DAL MI GA
JE ATIL. ZELO SE RADI
IGRAM Z NJIM.

MOJA DRUŽINA

Moji mamici je ime Marjeta, atiju pa Janko. Imam tudi sestro Rebeko, ki je v 5. razredu in brata Aleksa, ki je v 9. razredu. Najmlajša sem jaz, Žana. Vsi se pišemo Zgonc. Radi smo skupaj, velikokrat gremo v toplice. Delo doma si razdelimo.

Žana Zgonc, 2. a

Imam mami in atija. Mami je ime Rosana, atiju pa Andrej. Imam tudi sestrico Julijo. Stara je 4 leta. V družini smo samo štirje. Ati dela v Rakitnici na žagi. Mami pa ima opravke doma. Rada ji pomagam pri kuhanju in pomivanju posode. Sestrica bo pomagala, ko bo večja.

Aurora Cifer-Grebenc, 2. a

V moji družini smo mami, oče, Maja in jaz ter mama in ata. Veliko potujemo. Šli smo na Nizozemsko, v Avstrijo, Nemčijo in Tenerife. Preden se odpravimo spat, se igramo enko. Včasih tudi spomin. Zvečer tudi beremo. Preden ugasnemo luč, si zaželimmo lahko noč.

David Košmrlj, 2. a

V naši družini smo štirje: mami, ati, Jaka in jaz. Ati me pospremi čez cesto v šolo. Jaka mi večkrat nagaja. Mami mi naredi kosilo in me pelje na trening. Treniram nogomet. Psička Mila se popoldne igra z mano in jaz z njo.

Mark Pintar Vesel, 2. a

NAJLJUBŠA KNJIGA

Drejček in trije marsovčki

Knjiga je velika. Napisal jo je Vid Pečjak. Nastopajo Drejček, mami, marsovc in očka. Knjiga je zelo dobra. Slike so črno-bele in sive. Knjigo sem dobil v soboto. Zdaj jo bom bral pogosto, ker rad berem.

Ažbe Zbačnik, 2. a

Bobek in barčica

Moja najljubša knjiga je Bobek in barčica. Bobek se je zelo rad igral ob jezeru. Nekoč pa je zagledal čolniček. Zvlekel ga je iz vode. Zaplul je po jezeru. Slišal je, da ga nekdo kliče. Bobek, Bobek vzemi me s seboj! Bila je žabica. Bobek jo je vprašal, kaj zna. Rekla je, da naj gre z njo, saj se tako ne bo izgubil. Tudi jaz bi imel tako žabico.

Lovro Jalovec, 2. a

NAJLJUBŠA ŽIVAL

Moja najljubša žival je mucka. Ime ji je Zofi. Ima črn kožuh. Njene oči so svetlo zelene barve. Moja muca rada hodi ven. Vedno se stiska k meni.

Jaka Božovič, 2. a

Imam veliko zajcev. Imajo velika ušesa. So bele, rjave, črne barve. Enemu zajcu je ime Blonda. Ona je najstarejša zajklja. Imela je že 10 mladičev. Za jest jim dajemo oves, brikete in ovsene brikete. Pri nas sta že 2 zajca umrla. Imamo jih v štali. Poleti jih damo tudi ven na travo. Rada jih opazujem in hranim.

Tjaša Pinta, 2. a

Moja najljubša žival je skobčevka. Imam dve. Sta zelo nagajivi. Skobčevke so zeleno-bele ali modro-vijolične barve. Dajo se marsikaj naučiti, lahko gre na glavo, prst in kamor koli. Govori lahko samo samček. Samčki so pogosto modre barve. Samice vedno ugriznejo do krvi, samčki pa ne. Veliko kakajo in ne upoštevajo bontona. Frčijo in veliko letijo.

Mila Alma Arko, 2. a

Rad imam pse zato ker imajo mehko dlako. Večkrat grem do dedija in tam prehajam njegovega psa. Je črn in ime mu je Piko. Oči ima modre. Rad se stiska k meni. Star bo dvanajst pasjih let. Upam, da mi bo še dolgo delal družbo.

Gašper Zajc, 2. a

Moja najljubša žival je naš mali mucek. Star je 3 mesece. Ima sivo dlako, zato jo kličemo Sivka ali Sivkec. Moja sestra Gaja ga kliče muckic. Velikokrat mi dela družbo.

Stela Mihelič, 2. a

SPREHOD

Pomladni sprehod

Z dedkom sem šel na nočni sprehod do Nove Štifte. Hodila sva dve uri. S seboj sva imela tudi nahrbtnik, v njem pa pijačo. Med potjo sva opazovala naravo in drevesa. Ker se je že znočilo, sva uporabila svetilko. Slišala sva kukavico. Po stopnicah sva se povzpela na hišico. Bilo je lepo.

Mark Levstek, 2. a

Dežni sprehod

Spomladi je velikokrat padal dež. S psom in mami sem šel na dežni sprehod. Meni je to všeč. Ko neha padati, skačem po lužah.

Maks Korač, 2. a

JAZ

Ime mi je Filip. Pišem se Hegeduš. Star sem 7 let. Hodim v 2.b. Sem visoke postave. Imam modre oči in svetle lase. Moj hobi je košarka. Treniram tudi nogomet. Komaj čakam, da bodo počitnice.

Filip Hegeduš, 2. b

JAZ

Ime mi je Andraž, star sem sedem let. Živim v Žimaricah. Imam rjave lase in zelene oči. Sem velik in sem širše postave. Hodim v drugi razred. Sem dober v nogometu. Rad se tudi vozim s kolesom. Rad se igram s svojim sosedom Julijem.

Andraž Vesel, 2. b

MOJ SOŠOLEC

Moj najboljši sošolec je Matevž Indihar. Hodi v 2.b razred. Ima rjave lase in rjave oči. Njegovi najljubši barvi sta zelena in rjava. Trenira nogomet. Zelo rad brca žogo.

Bor Arko, 2. b

MOJA MAMI

Moji mamici je ime Tina. Piše se Zobec Pirnat. Dela v šoli na Blokah. Stara je 37 let. Ima zelene oči in svetle, dolge lase. Zelo je prijazna. Rada bere. Skupaj se igrava z mojo sestro Pavlino. Pomaga mi pri domačem učenju. Včasih me krega. Imam jo zelo rada.

Iva Pirnat, 2. b

MOJA MAMI

Ime ji je Karla. Ima zelo svetle vijolične lase in rjave oči. Rada nosi dolge hlače in kratko majico in je obuta v superge. Vozí avto. Kuha nam dobro kosilo. Rada z mano spi. Včasih nas krega. Pomaga nam pri učenju in nalogah. Rada nas ima.

Ajda Pogorelc, 2. b

MOJA MAMI

Ime ji je Tanja. Piše se Lušin. Stara je 40 let. Ima zelene oči in svetle lase. Dela v službi KBM. Vedno naredi slastno kosilo. Je zelo prijazna, vedno mi pomaga pri domači nalogi in skrbi zame. Kupi mi, kar želim. Rada ima mene, sestre in atija. Rada jo imam.

Tia Lušin, 2. b

MOJA MAMI

Moji mamici je ime Špela. Piše se Anzeljec. Ima zelene oči in kratke svetle lase. Hodi v službo na Inles. Skupaj včasih kuhava. Skuham ji kavico. Zelo je prijazna. Imam jo zelo, zelo rada.

Viktorija Arko, 2. b

MOJ PAPAGAJ

Mojemu papagaju je ime Tiki. Ima zlomljeno nogo. Ima zeleno rumeno perje, kratek kljun in rep. V kletki ima gugalnico in še nekaj igrač. Zelo je velik. Imam ga rad.

Vid Mihelič Smiljanič, 2. b

MOJ PES

Imam psa Čapija. Star je 9 let. Ima srednje dolgo dlako bele barve. Oči ima rjave. Nikoli ni privezan. Kadar sem v šoli, se potepa. Igra se z žogico, ki piska. Je prijazen. Ima lep glas. Rada ga imam.

Ema Starc, 2. b

MOJ PES

Imam psa, ki mu je ime Mufi. Star je 3 leta. Ima oči rjave. Dlako ima dolgo, črno in belo. Zelo dobro voha. Ima tudi ostre kremplje. Vedno ga sprehaja moj očka. Imam ga zelo rada, ker je zelo prijazen.

Nuša Košir, 2. b

NA DRSALIŠČU

Na športnem dnevu smo se imeli lepo, šli smo na drsališče. Filip me je naučil drsati. Velikokrat sem padel, ampak so tudi drugi. Jaz sem naučil drsati Vida. Matevž me je prevrnil na kolena. To je bilo moje drugo drsanje. Bilo nam je vroče.

Julij Klun, 2. b

DRSANJE

Ko smo prišli na drsališče, smo se veselili, da bomo drsali. Potem smo se oblekli in vstopili. Z Borom, Gašperjem in Markom smo se lovili. Nato smo drsali v drugo smer. Drsali smo 4 ure. Vmes smo malicali in pili čaj. Potem smo se preoblekli. Domov nas je odpeljal avtobus. Imeli smo se lepo.

Leon Štupica, 2. b

POČITNICE

Aprila sem bil z babico in dedkom na morju. Veliko sem plaval v bazenu. Ogledali smo si Sečoveljske soline in izvedel sem vse o soli. Počitnice na morju so hitro minile. Sedaj komaj čakam poletje, da grem zopet na morje.

Matevž Indihar, 2. b

Maťevž Kadunec, 2. b

Tretješolci v šoli v naravi

Najbolj mi je bil vseč čas, ki smo ga preživljali na bazenu. Lepo mi je bilo tudi, ko smo imeli disko večer.

Tia Levstek, 3. a

Uživala sem v vožnji z ladjico. Sprehod po Piranu je bil zelo zanimiv, na koncu smo se sladkali s sladoledom.

Mija Pogorelc, 3. a

Piran je bil lep. Sladoled pa zelo okusen.

Nejc-Zal Mohorič, 3. a

Disko je bil čudovit. Veliko smo plesale s prijateljicami.

Viša Mihelič, 3. b

Soline so bile nekaj posebnega in si jih bom dobro zapomnila. Tudi disko je bil zabaven.

Žana Zbačnik, 3. b

Zelo sem vesela, ker se lahko veliko družim s prijateljicami, ker lahko plavam. Najbolj mi je bil vseč sprehod do cerkve sv. Jurija v Piranu.

Kaja Mihelič, 3. b

Rad igram družabne igre s prijatelji in nogomet na igrišču.

Dante Vesel, 3. a

Komaj čakam zaključni preizkus plavanja v petek. Zelo rad preživljam čas na igrišču.

Laris Ćuskić, 3. a

V spominu mi bo ostala vožnja z ladjico iz Seče v Piran ter veliko časa, preživetega s prijateljicami.

Ela Mihelič, 3. a

Komaj čakam zadnji večer, ko bomo imeli ples. Vožnja z ladjico je bila super.

Ula Šilc, 3. a

Rada grem ven, se igram in uživam v skakanju v vodo.

Melina Okić, 3. a

Najraje igram nogomet in odbojko na igrišču, užival sem ob gledanju filma, ko smo imeli filmski večer.

Tine Turk, 3. b

ZLATO MORJE
Naše zlato morje
se tako blešči.
Iz gore se vidi
jadrnic meni.

Jadrnice plujejo
po našem zlatem morju,
a ko ga pogledaš,
se v očeh ti zablešči
od lepote silne.

Ažbe Starc, 3. b

ZLATO MORJE
Morje je zlato,
vsak ga ima rad.
Je veliko ladij,
vsak rad plava v njem.

Tristian Košir, 3. b

GREMO V PIRAN

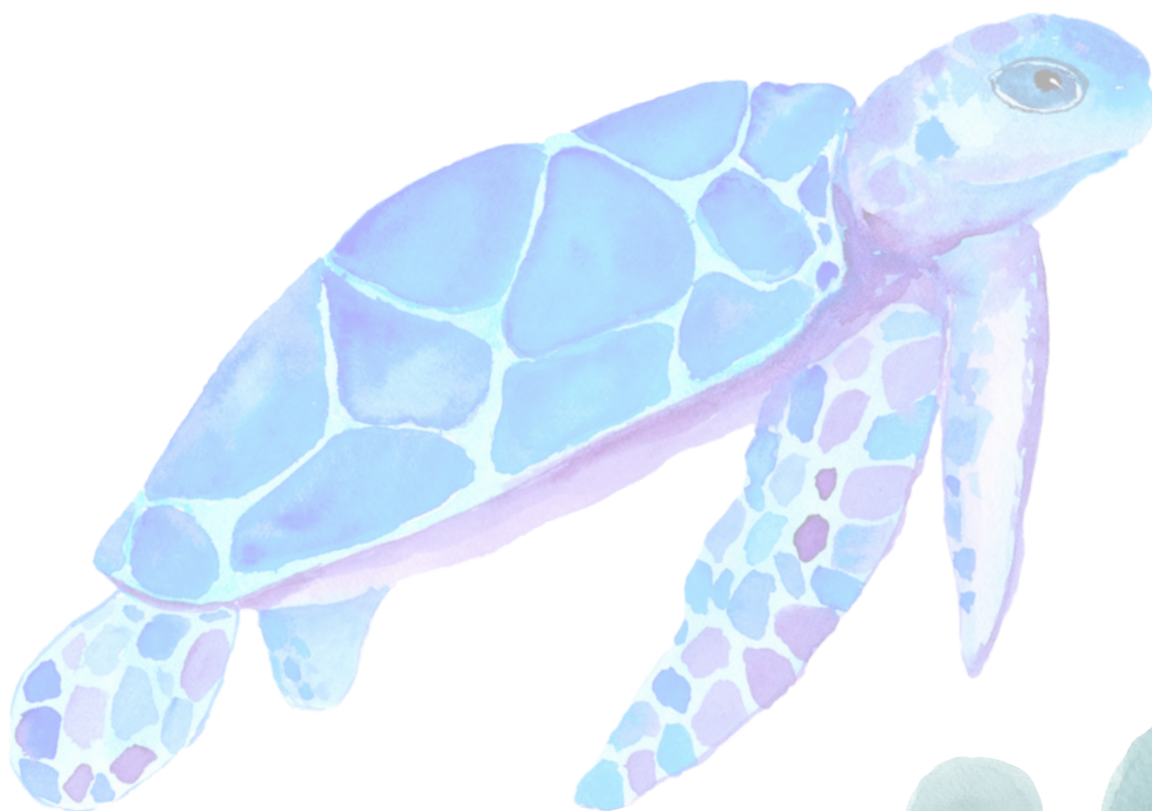
Zjutraj smo se zbudili, si umili zobe, se preoblekli in pojedli zajtrk. Odšli smo na ladjo, ki se je imenovala Solinarka. Odpravili smo se proti Piranu. Med potjo nam je učiteljica Lili razlagala, kateri morski psi so že prišli v Piran. Ko smo prispeli, smo se sprehodili po mestu in se odpravili na sladoled. Nato smo nekaj kupili in odšli v Sečo. Tam smo imeli kosilo. Popoldne smo odšli na plavanje. Po plavanju smo se stuširali, pojedli večerjo in odšli spat.

Tristan Vesel, Črt Kovačič, Dante Vesel, 3. a

ŠOLA V NARAVI

Učenci 3. in 4. razreda smo se imeli zelo lepo. Bili smo v šoli v naravi. Poštovali smo z ladjico v Piran. Kupili smo si sladoled in si izbrali nekaj v trgovini. Imeli smo disko, kino in se sprehajali po plaži. V petek smo spakirali in šli domov.. Doma smo povedali, kaj smo doživeli.

Tija Knavs, Sofija Lušin, 3. a

V ŠOLI V NARAVI

V ponedeljek v Sečo smo prišli,
da bi se zabavali.

Razpakirali smo kovčke
in napihnili rokavčke.
Rokavčkov pa nismo rabili,
ker smo plavali kot delfini.

V galeriji kamnov
smo se kot fotografi preizkusili.
Risali, pisali in se zabavali.

V torek smo pekli ribe
in si izmišljevali rime.
Zvečer smo se ob filmu zabavali
in se v sanjah pozibavali.
V sredo smo odšli v Piran,
peli, gledali in srečali Tartinija.
Tam smo jedli sladoled,
ki je sladek bil kot med.

V četrtek smo ob morju,
to pesmico pisali
in na svežem zraku
smo se poigrali.
Rožmarinove dišavnice smo izdelovali
in se šivati naučili.
Vsi skupaj veseli,
radi se imeli.

V petek smo domov odšli
in se s starši stiskali.
Bili smo vsi veseli
in se toplo objeli.

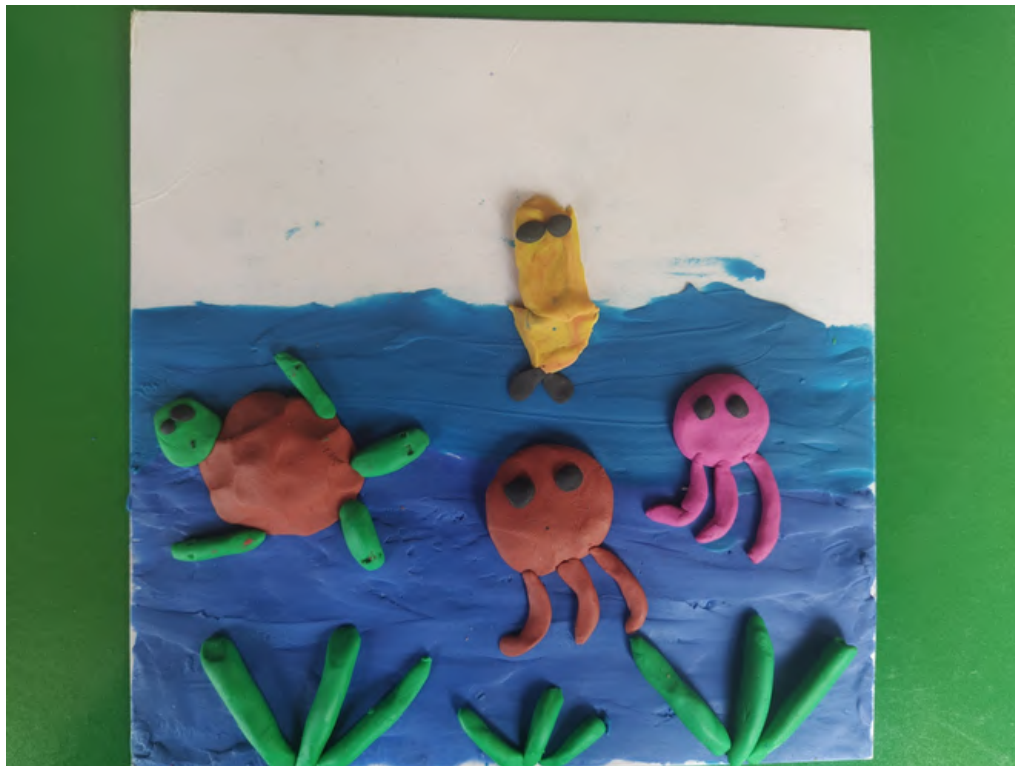
Eva Fajdiga, Nadja Čampa, 3. b

Sara Petkovič, 3. a

Aljaž Vovko, 3. b

Zala M. Kersnič, 3. b

Kim Ruparčič, 3. b

Ema Ogrinc, 3. b

Evelin Arko, 3. b

Tinkara Rus, 3. a

Sara Krašovec, 3. b

Žan Kaukovič, 3. b

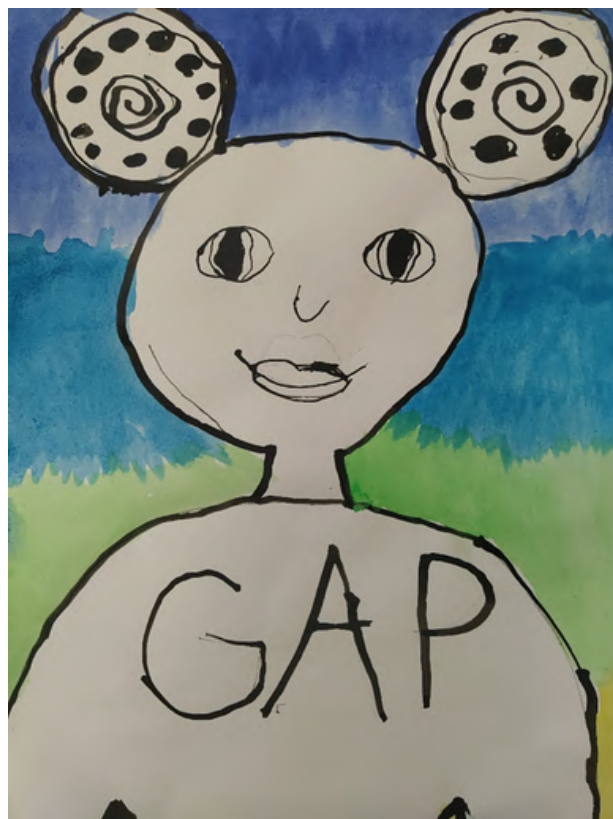
Maj Gornik, 3. b

Dolores Žabkar, 3. b

Hana Oražem, 3. b

Anaja Levstek, 3. b

MORJE

Lepo, lepo, lepo, lepo
naše morje.
Zjutraj se igramo
in se veselimo.
Po večerji gremo spat.
Zjutraj se zbudimo
in se gremo igrat.

Daria Cohanscaia, 3. b

NAŠE LEPO MORJE

Morje, morje, morje,
lepo modro morje.
V njem so ribe bibe,
lube in bube.
V njem nihče ne plava,
ker je mrzlo.

Morje, morje, morje,
lepo zlafo morje.
V njem so cekini in bonboni.
A jaz bi rada plavala,
pa mi mami ne dovoli.

Morje, morje, morje.
Jaz sem bolj še zlafo,
ker rada plavam vate.
A če hočeš bit še zlafo,
naredi mi valove.

Eva Krže, Saša Kosec, 3. b

VTISI ČETRTOŠOLCEV IZ ŠOLE V NARAVI V CERKNEM - 8. do 12. maj 2023

Dom ČŠOD Cerknje

Pohod z lučkami

V ponedeljek zvečer smo imeli na urniku pohod z lučkami. Primerno smo se oblekli in obuli. Seveda pa nismo pozabili na svoje svetilke. Ob 19. uri smo se zbrali na diagonali (to je črta, na kateri smo se vedno zbirali). Ko smo se prešteli in pripravili, smo odšli po mestu. Sprehodili smo se in ko je bilo dovolj temno, smo prižgali svetilke in se vračali k domu ČŠOD. Pohod z lučkami mi je bil zelo všeč, ker smo lahko prižgali luči.

Julija Hegeduš

Bolnica Franja, Enej Hočevar

Bolnica Franja

V torek smo se odpravili do bolnice Franja. Nekaj časa smo hodili po Cerknem. Ko smo bili že utrujeni, smo se usedli na klopi in popili nekaj vode. Nato smo se spet podali na pot. Ko smo prišli do gozdne potke, smo morali iti čez cesto. Prišli smo do lesene hiše. Prevzela in vodila nas je vodička Majda. Peljala nas je po sledih skrivne bolnišnice. Ko smo prišli do stopnic, nam je povedala, da včasih tam ni bilo stopnic, ampak so ranjence nosili v skrivno bolnišnico po reki. Vzpel smo se po stopnicah. Prišli smo do kolib in vsako posebej pogledali. V njih so bile postelje, zdravila, povoji in rentgen. Ko smo končali z ogledom, smo se odpravili nazaj v dom ČŠOD.

Neja Levstek

Adam Anić

Bivaki

Po počitku smo se odpravili v gozd. Poiskali smo mesto, kjer bomo postavili bivake. Naredili smo jih iz šotorke, poleg pa smo postavili pagodo in oblikovali našo zastavo. Naša skupina se je imenovala Kruruji in bivak nam je v drugo uspelo postaviti. To vse so animatorji ČŠOD ocenili. Pohvalili so nas, ker smo na srečo okno šotorke pravilno obrnili. Ognja in zastave nam niso pogledali, ker sta bila zelo daleč od bivaka. Na koncu smo podrli bivak, razmetali palice po gozdu in kamne položili k drevesom in jih potlačili. Ta dejavnost mi je bila zelo všeč, saj smo najprej skoraj obupali, potem pa so nam v pomoč prišli sedmarji iz OŠ Šentvid. Bivak smo s skupnimi močmi postavili in vse se je lepo izteklo.

Adam Anić

Ob ognju

V torek smo se odločili, da bomo pekli ob ognju. Učiteljice so šle v trgovino po hrenovke in penice. Mi smo šli na krajši sprehod v gozd, kjer smo našli palice, na katere bomo napičili hrenovke in penice. Ko smo prišli pred ČŠOD, smo zakurili ogenj. Hrano smo nataknili na palice in jih nagnili nad ogenj. Ko smo pekli, smo se pogovarjali in družili. Učiteljica je pravično razdelila hrano za peko na ognju. Ko nam je hrenovk in penic zmanjkalo, smo se šli igrati na igrala vse do spanja.

Mija Pirc

Cerkljanski laufarji

V sredo smo obiskali hišo, kjer so shranjene obleke in maske laufarjev. Najbolj mi je bil všeč ta slamnat, ker je imel obleko iz slame, narejena je bila kot streha. Tam so bili tudi ta gozdni, ta kažuhov, ta pijan in ta pijana, ta star in ta stara, lamant, Marjetica, ta bršljanov. Vseh mask v sprevodu je 26. Vse so izrezljane iz lipovega lesa, obleke pa so narejene iz kožuha, slame, preje, vej, maha in bršljanovih listov. Šli smo v podstrešno sobo, kjer je bilo dosti maha, tam so bile obleke iz naravnih materialov za laufarje. Naša soba v ČŠOD se je imenovala Ta kažuhov po enem od laufarjev. Tudi vse druge sobe so imele laufarska imena.

Maj Andoljšek

Luka Lavrič, laufarjeva maska

Gradnja mostov

Po kosilu smo imeli delavnico Kaj lahko zgradim? Imeli smo štirinajst desk. Najprej smo morali narediti most, ki se ne dotika vode. Ta most nam je uspel. Drugi je bil daljši in težji, zdržati je moral sedem palčk. Zadnji most, ki so ga znali narediti v starih časih, je bil brez žeblicev in je zdržal na sebi en star avto. Pri nas pa ni bilo tako, zdržal je kar celo škaflo desk. Vsi smo vprašali, ali se lahko usedemo nanj. Učitelj je rekel, da ne, ker nismo imeli trdnjših palčk. Drugi in tretji most nam nista uspela.

Gašper Glavonjić

Voda in njene skrivnosti

Ko smo šli v Cerkno, smo med drugim spoznali vodo. Bilo je zelo zabavno. V parih smo delali poizkuse. Pri prvem poskusu je bila naloga, če lahko spraviš pokrovček v sredino kozarca. Nato je gospa Simona pokazala, kako ga spraviti na sredino. V kozarec je dodala vodo do zadnje kaplje in pokrovček je sam splaval na sredino. Pri drugem poskusu smo potrebovali slamico in dva kozarca. V prvega smo dali vodo, drugi pa je bil prazen, kaplje so počasi padale vanj. Ta poskus je bil zelo dober. Naredili smo še več poskusov in miselni vzorec o vodi.

Sara Košir

Leti, leti helikopter

V četrtek smo v drugi delavnici delali helikopterje. Projekt ni bil težak, je bil pa zabaven. Helikopterje smo naredili iz enega barvnega in enega belega lista, potrebovali smo škarje, ravnilo in lepilo. Ko smo izdelali helikopterje, smo šli po stopnicah v četrto nadstropje. Najprej smo helikopterje spustili po vrvi. Drugi in tretji spust pa sta bila brez vrvi. Naši helikopterčki so poleteli. Veliko jih je zadelo v tarčo. Učitelj nas je pohvalil, da so lepi in lepo letijo.

Enej Hočevar

Kroglica, kam bežiš

Imeli smo tudi dejavnost Kroglica, kam bežiš. Delali smo z lesom in orodjem. Dobili smo rumene plošče. Povedali so nam še navodilo, nato pa smo se lotili dela. Na začetku je vsak zabil dva žeblija in jih nato izpulil s kleščami. Potem smo začeli sestavljati progo za žogico. Bilo je zabavno. Tudi naučili smo se veliko. Ko smo končali, smo izdelke nesli v jedilnico. Tam smo preverili, ali kroglica potuje od vrha do dna narejene poti.

Aleksej Košmrlj

Kaj nam je bilo všeč v šoli v naravi?

Bila sem v muzeju laufarjev, na igrišču, v teatru smo igrali Rdečo kapico, zadnji večer je bil disko. Jaz sem naredila povedi iz knjige Kaj če?, ob ognju smo pekli marshmallowe, bili smo graditelji šofora.

Uliana Vasylenko

V prostem času smo igrali šah, osla, mikado in namizni nogomet. To smo počeli v svoji sobi ali v kamri, kjer je bila pink ponk miza. Tudi v petek smo se pri zadnji delavnici zbrali v kamri in se igrali različne družabne igre. Jaz najraje igram šah.

Gašper Mohorič

Po kosilu smo se odpravili na igrišče. Začeli smo igrati fuzbal. Jaz in Aleksej proti Lukatu, Gašperjema, Maju, Eneju in Adamu. Ko so nama začeli dajati gole, se nisva predala. Spremenila sva taktiko, tako da je šel Gašper M v najino ekipo. Potem smo zmagali z 8 : 6.

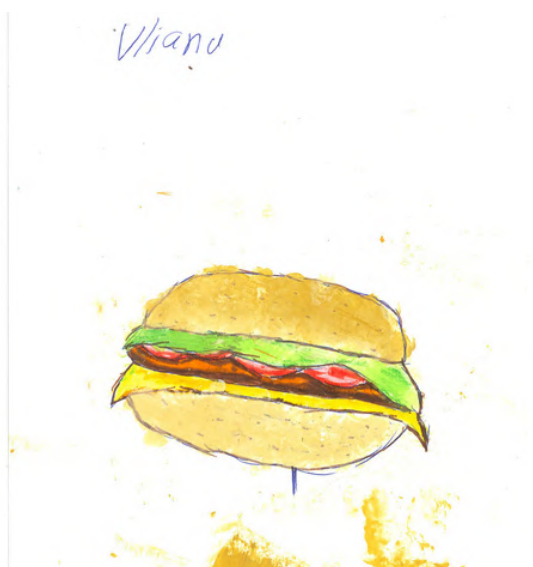
Lovro Turk

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli ven na igrišče in se igrali nogomet. Žal pa je bilo zadnje dni vreme deževno, zato smo se igrali družabne igre. V spominu mi bo ostala dejavnost Kroglica, kam bežiš, ker smo morali razmišljati, kako bomo speljali poť za kroglico.

Luka Lavrič

V CŠOD je bila hrana zelo dobra. Vsak dan smo imeli zajtrk, kosilo, malico in večerjo. Skoraj nihče ni pustil hrane. Pred obrokom smo poslali reditelje, da so pripravili mize. Hrano sta nam kuhala dobra kuhar in kuharica. Najprej smo pojedli juho, potem pa še glavno jed. Ves čas smo imeli na voljo tudi zelo okusen čaj. Moja najljubša jed tam je bil burger. Všeč je bil tudi mojim sošolcem. Hrana mi je bila bolj všeč kot doma.

Aleksej Košmrlj

Neja Levstek

V šoli v naravi smo se imeli zelo lepo. Zjutraj smo pospravljali sobe. Sobe so tudi ocenili. V njih smo preživeli večino našega prostega časa. Vsak dan je bilo veliko zanimivih dejavnosti. Med drugim smo imeli tudi gledališke improvizacije, v katerih smo igrali kot pravljčni junaki. Recimo, zaigrali smo Rdečo kapico ali kralja in kraljico s kočijo. Pri improvizacijah smo se zelo zabavali in se naučili nekaj novih stvari.

Lana Gornik

UGANKARIJE

1. Tisa Lavrič:

Zelo močan vonj ima, gre v čaj, ki ga skuha babica. Vsa z ušmi obdana in zgodaj poleti vstaja.

2. Klara Arko:

Raste v gozdu, je česnov sorodnik. Užiten je za ljudi, tudi medved ga rad ima.

3. Lara Fajdiga:

Ves čas v lončku posedam in nihče me ne želi prijeti, ker če me bo, se zbodel bo močno. Jaz vodo v sebi zadržim in brez nje dolgo živim.

4. Hana Adamič:

Ta roža cveti na travniku. Cveti spomladi. Izgleda kot sonce z belimi žarki. Zdi se, kot da je mama marjeticam.

5. David Turk:

Ta rastlina je velika in nas špika. Ima dolge iglice in majhne storžke. Je zimzeleno drevo.

6. Nejc Zabukovec:

Raste na vrhu, je okrogla, a ni žoga. Izdolbemo jo v globino, ji izrežemo usta in oči, za noč čarovnic nas straši.

7. Žana Ogrinc:

Prelepa rastlina, ki lepo zvoní, v beli obleki pomladi nas prebuja in trobentice budi.

8. Tajda Pucelj:

Je dober plezalec, ima lepe liste. Veliko ljudi ga ima za okras. Pleza po drevesih in po stenah.

9. Billal Okić

Raste kot okrasni grmiček. Cvetovi so različnih barv, stebela obdajajo trni. Ni dobro, če te zbode. Kaj je to?

10. Matej Pakiž:

Raste v gozdu. Ima roza in vijolične cvetove, na listih ima pikice. Nabiramo jo spomladi za čaj.

11. Ava Vidmar:

To je majhna rastlina, ki raste na travniku. Ima majhne bele cvetove. Iz nje izdelujemo razne venčke, zapestnice in še marsikaj.

12. Doroteja Marolt:

Spomladi cveti in vrt nam krasi. V rdeči, oranžni ali rumeni opravi, s krono na glavi, nas vabi v pomladne dni. Zato brž jih naberimo za mamice naše, da jih bodo spravile v čaše.

13. Neža Mihelič:

Barva me težko določa, ker prav vsaka je mogoča. V ljubezni zažarim, pa tudi rano naredim.

14. Matia Kadunec:

Njena domovina je planina. Ima bledosive dlakave liste in bel dlakav cvet. Kaj je to?

15. Matej Marolt:

To je visoka rastlina. Ima velik rumen cvet. Obrača se proti soncu. Kaj je to?

16. Marcel Žabkar:

Spomladi cveti, rumen cvet ima, v zemlji pa je čebulica.

17. Ana Pintar:

Zgodaj spomladi je listek zelen in cvetec rumen. Potem pa je lučka, ki v trenutku je ni, če vetrček pihne ali pa ti.

Rešitve: 1 kamilica, 2 čemaž, 3 kaktus, 4 ivanjščica, 5 bor, 6 buča, 7 zvonček, 8 bršljan, 9 vrtnica, 10 pljučnik, 11 marjetica, 12 tulipan, 13 vrtnica, 14 planika, 15 sončnica, 16 narcisa, 17 regrat

Če si ...

Če si suh, je vse debelo,
če si svetel, je vse temno,

če si len, je vse delovno,
če si hiter, je vse počasno,

če si mrzel, je vse toplo,
če si pameten, je vse neumno.

Če si miš, je okoli tebe paradiž.

Manca Jalovec, 5. b

NASPROTJA

Boljše je biti lepši,
saj te nihče ne heca.

Boljše je biti višji in težji,
saj si od vseh močnejši,
a slabše je biti cenejši.

Ker če si dražji, si boljši
in če si slabši, ni prav lepo biti,
saj vsi vemo zakaj.

Lepše je biti ožji,
saj si kot princeska in lepa pričeska.

A vsega nihče ne more biti,
saj smo vsi tudi kdaj zabiti.

Polona Janež, 5. b

POSTAL SEM DETEKTIV

(domišljijski spis)

Živel sem v Barceloni. Imel sem štiri avtomobile in hišo za milijonarje.

Nekega dne sem se odpravil v Slovenijo k družini. Ko sem se vrnil nazaj v Barcelono, sem pogledal v garažo in videl, da manjkata dva avtomobila. In sicer lamborgini za 1.000.000 eurov in tesla za 1.500.500 eurov. To sta bila najdražja avtomobila. Vse hiše v Barceloni sem že pregledal, a mojih avtomobilov ni bilo. Pogledal sem na internet, če tam kaj piše o mojih avtomobilih. Našel sem zločinca. Za seboj je imel že nekaj ropov in tudi umorov. Naslova zločinca pa nisem našel.

V garaži sem opazil čevlje, ki niso bili moji, našel sem tudi sledi in prstne odtise. Nesel sem jih na policijo. In policija ga je izsledila. Usedel sem se v avto in odpeljal v Madrid. Tam sem tudi jaz opazil svoja dva avta in zločinca. Tudi on me je opazil. S teslo je prelomil ograjo in začel divjati po cesti. Jaz sem mu sledil. Šla sva v predor, kjer se je lopov zabil. Avto je pustil in tekel peš ven. A na drugi strani predora je bila policija, ki ga je aretirala.

Jaz sem dobil nazaj avto in nagrado, ker sem ga izsledil.

Na žalost so bile to samo moje sanje.

Ožbej Šilc, 5. b

MOJE SREČANJE S COPRNICO ZOFKO

(domišljijski spis)

Nekega dne, ko sem hodila po travniku, sem opazila nekaj čudnega. Zelo me je zanimalo, zakaj je bila metla na sredini travnika.

Šla sem do nje in jo podrobno pogledala. Odpeljala sem jo domov in videla še nekaj čudnega. Bila je čarovnica, ki je iskala svojo čarobno metlo. Pozdravila me je in rekla, da jaz držim njeno metlo. Zelo sem bila prestrašena, saj sem mislila, da je zlobna. Vprašala me je, če želim iti z njo na njeno čarobno metlo. Odšli sva do njene stare hišice, ki pa ni bila ravno skrita. Imela je zelišča, zdravila, čarobne napoje in še veliko drugih starih stvari. Vprašala sem jo, če lahko skupaj narediva čarobni napoj. V lonec sva dali sol, volčje jagode, bršljan, malo koprivnega prahu in ljubezen. Vse skupaj sva zmešali in dali v kozarček. Hodili sva po gozdu in mimo je prišel fantek, ki naju je prevrnil. Napoj se je polil po gozdu in se širil. Nastala je zelo velika razpoka. Hitro sva stekli do hišice in skušali narediti protistrup, a nama ni uspelo. Poskusili sva še enkrat in notri dali sladkor, sladkorno peno, koprivni listek, sladke jagode in malo manj ljubezni. Končno nama je uspelo in hitro sva polili protistrup na razpoko. Oddahnili sva si in odšli nazaj na drevesno hišico.

Zelo sva bili srečni in odšli v Brazilijo. Ko sva hodili, sva pozabili čarobno metlo. Vzeli sva jo in skupaj odleteli v Kanado.

Zala Perušek, 5.b

POSTAL SEM DETEKTIV

(domišljijijski spis)

»Halo!«

»Dober dan, kaj pravite?«

»V delu Oranje v Afriki je umrl oziroma izginil zelo bogat človek.«

»OK, takoj pridem tja!«

»Dober dan!«

»Aku inggublu.«

»Kaj pravite, ne razumem vašega jezika. Hm ... kdo me je potem sploh poklical?«

»Jaz sem vas poklical,« in pred mano je stal človek v zelo lepi obleki. Predstavil se mi je kot brat Johnsona Gettyha - tipa, ki je izginil. Vse kar je ostalo od njega, so bili njegovi natikači. Pojasnil mi je, da sta bila z bratom tukaj na počitnicah. Podal mi je natikače in na njih sem opazil sledi ugriza. Uporabil sem napravo za odkrivanje DNK, saj sem sklepal, da ga je nekdo ali nekaj očitno pojedlo. Žal sem moral z njim kaj hitro deliti slabo novico, da je njegovega brata pojedel afriški piton. Prosil me je, naj poiščem vsaj truplo, da bo brata lahko pokopal. Obljubi sem mu, da se bom potrudil in ga prosil, naj počaka. Ob tem sem opazil, da ima pri sebi napravo in pojasnil mi je, da je to napredno voki-toki ter da ima brat enakega. Sledí so naju vodile do drevesa, kjer sva zagledala Gettyja v primežu smrtonosnega afriškega pitona. Hitro sem poprijel za svojo mačeto in tresk, piton je bil v hipu mrtev, brata pa sta si skočila v objem. Počasi se vrnemo v tabor, kjer mi Getty razloži celotno zgodbo. Ko je bil pred vrati, ga je napadel afriški piton, vendar pa je na srečo najprej zagrabil mojo nogo oziroma natikač in mi je uspelo pobegniti. Splezal je na drevo, saj ni vedel, da pitoni odlično plezajo. Piton je šel za njim in ravno, ko ga je zgrabil v svoj primež, sva ga našla in rešila.

»Svit, Svit!«

»Kaj je?« Ko sem pogledal okrog sebe, sem se zavedel, da me je mami ravno zbudila iz globokega spanca. Spomnil sem se, da sem pred spanjem spet gledal resnične zgodbe iz Afrike o afriškem pitonu in to kljub temu, da imam potem vedno nočne more. No ja, očitno me še ni izučilo.

Svit Henigman, 5. b

Hiše in gradovi

**Svič Henigman, Aljaž Kaukovič,
Jakob Perovšek, Rebeka Zgonc, 5. b**

**Neli Grebenc, Polona Janež, Tea
Pintar, Nina Prilesnik, Kim Oblak, 5. b**

Eva Korač, 5. b

Tea Pintar, 5. b

Polona Janež, 5. b

Nina Prilesnik, 5. b

Zala Perušek, 5. b

Moje življenje brez šole

Jutro bi se začelo s tem, da bi se zbudila brez budilke. Ne bi odšla v šolo, samo pojedla bi zajtrk. Pojedla bi, kar bi si zaželela, tisto kar bi bilo v hladilniku ali omarah.

Ob sončnih dopoldnevih bi peljala svojo psičko Ago na sprehod. Šla bi daleč. Ne bi me skrbelo, kdaj moram biti doma, saj bi imela veliko prostega časa. Če bi bil dan deževen, bi ostala v hiši in gledala televizijo, prebrala kakšno knjigo, se igrala s psičko Ago ali crkljala mačke.

Popoldne po kosilu bi se šla igrati z otroki na sneg, se vozila s kolesom, se rolala ali pa se igrala s sosedovimi otroki.

Zvečer bi se še malo igrala zunaj. Šla bi še enkrat na sprehod z Ago, saj psi potrebujejo veliko gibanja. Resnično ne bi imela skrbi glede domače naloge, glede bralne značke ali domačega branja. Uživala bi s prijateljicami, večkrat bi prespale pri meni ali pri kateri izmed njih. Poleti bi včasih prespale v šotoru. Pred večerom bi šli v trgovino nakupiti sladkarije.

Včasih bi si želela, da bi bila v šoli, ker ne vem, kaj bi počela. Ko sem v šoli, vsaj nekaj delam.

Zala Cvar, 6. a

V letošnjem šolskem letu so učenci pri neobveznem izbirnem predmetu tehnika izdelovali različne izdelke: svečo družino (jaslice), lesene magnetke, ki so jih poslikali in lesene pručke. Na koncu so svoj izdelek še preizkusili in ga odnesli domov. Vsi so bili zelo veseli in zadovoljni.

Mentorica: Simona Štupica

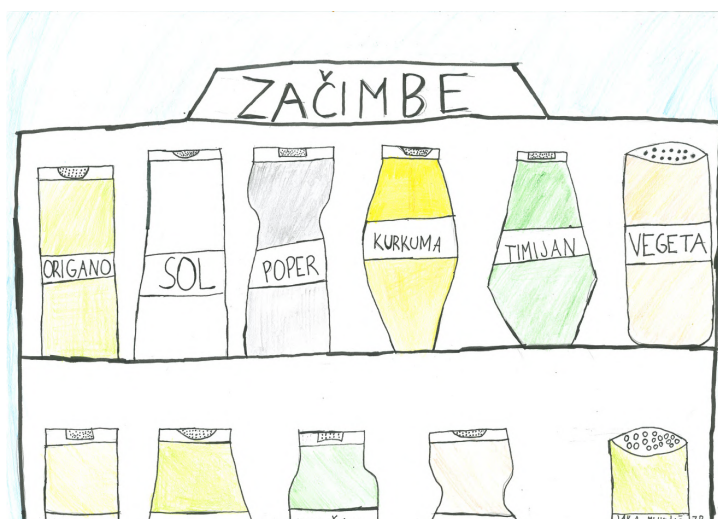
Eva Škulj, 7. a

Tinkara Arko, 7. a

Tamara Gornik, 7. b

Jaka Mihelič, 7. b

Laura Zabukovec, 7. b

INTERVJU Z ANDRAŽEM ŽLINDRO

1. Kdaj ste začeli z nogometom in kako?

Nogomet sem začel trenirati v prvem razredu osnovne šole, se pravi s šestimi leti. Bil sem eden bolj živahnih otrok, na trening me je povabil sošolec, od takrat mi je nogomet zelo pri srcu.

2. Izvedeli smo, da ste se med tekmo poškodovali. Kako se je to zgodilo?

Ob ukradeni žogi sem stekel v protinapad. Takrat sva se z nasprotnikom nerodno zapela, ko je padel name, nisem imel ravnotežja. Lovil sem se na levo nogo, ki mi jo je zaradi nestabilnosti obrnilo. Tako sem si strgal verižno vez v kolenu.

3. Imate zaradi poškodbe kolena namen odnehati ali nadaljevati z igranjem?

Po rehabilitaciji poškodbe imam namen nadaljevati s športom.

4. Kako vam je bilo všeč v osnovni šoli? Kateri je bil vaš najboljši predmet in zakaj?

Ko pogledaš nazaj, je osnovna šola zelo zabaven del tvojega življenja. Najljubši predmet je bila športna vzgoja, saj sem bil eden izmed boljših učencev in vedno je bilo zelo zabavno.

5. S čim se ukvarjate med prostim časom?

Med prostim časom se ukvarjam z drugimi športnimi aktivnostmi. Zelo rad kolesarim, vozim motokros, s prijatelji se zberemo na košarki in podobne dejavnosti.

6. Kakšen je vaš načrt za prihodnost?

V prihodnosti želim s športom nadaljevati brez podobnih poškodb. Uživati v igranju nogometa in izvajanju drugih športov, ki me veselijo. Prav tako pa želim biti bolj uspešen v svojem življenju.

Manca Košir in Ajda Mihelič, 8. a

INTERVJU O INTERVJUJU

Kar nekaj časa sem razmišljal, s kom narediti intervju, ki bi lahko bil zanimiv meni in hkrati tudi komu drugemu. Ker moj oči dela kot novinar in je intervju nekaj, s čimer se srečuje vsak dan, sem se odločil, da naredim intervju o intervjuju. Očiju je ime Tadej Košmrlj in dela na Valu 202 (Radio Slovenija) kot novinar, urednik in moderator.

- Koliko časa delaš kot novinar?

Kot novinar delam približno 20 let, večino časa na Radiu Slovenija.

- Kaj si študiral?

Študiral sem nemški jezik in novinarstvo.

- Kakšen je bil tvoj prvi intervju?

Intervju je ena od zahtevnejših novinarskih zvrsti. Običajno mladi novinarji začnejo z anketami, potem sledi pisanje vesti in poročil. Intervju je seveda beseda, ki bi jo lahko primerjal z besedo knjiga. Lahko je dolg nekaj vrstic (minut), lahko pa nekaj strani (eno uro). Ampak če odgovorim na vprašanje: svoj prvi intervju sem opravil z Radežom Šerbedžijo, znanim hrvaškim igralcem, ki je nastopal tudi v mnogih hollywoodskih filmih. Urednica mi je zjutraj na sestanku rekla, da imam eno uro časa, da se pripravim.

- Koliko časa pa se običajno pripravljáš na intervju?

Zelo različno. Včasih nimaš časa za pripravo in si prisiljen narediti intervju s tistim, kar veš in znaš. Ampak bistvo intervjuja je prav to, da se nanj pripraviš. Da prebrskaš vse, kar te zanima o intervjuvancu, s tem mu tudi pokažeš spoštovanje. Sam za pripravo na intervju porabim od nekaj ur do nekaj dni. Če namreč snemaš Nobelovega nagrajenca iz fizike, pa o področju, za katerega je to nagrado dobil, ne veš ničesar, potem seveda nekaj ur ni dovolj. Če snemaš pisatelja, je dobro prebrati vsaj kakšno njegovo knjigo. Skratka, priprava na intervju je podobno, kot bi pisal ocenjevanje brez učenja. Morebiti se lahko izide, ampak skoraj vedno bo rezultat slab.

- Zakaj si postal novinar?

To je bilo prvo vprašanje na prvi uri študija novinarstva. Večina nas je odgovorila, ker bi radi potovali in ker nas zanimajo različne stvari. Danes lahko dodam, da sem to postal zato, ker me zanima delovanje družbe in jo rad analiziram.

- Koliko intervjuje si že imel?

Naredim enega do dva intervjuja na teden. Včasih v živo, največkrat pa so posnети. So pa zelo različni. Ogromno jih je bilo. Kaka polovica mojih gostov ni Slovencev.

- Prej sem vprašal, kateri je bil tvoj prvi intervju, kateri je bil pa tvoj zadnji intervju?

Bom omenil dva, ker sta se zgodila na isti dan. Prvi je bil pogovor z vremenoslovcem Janezom Markoškom, drugi pa s poljskim prevajalcem in novinarjem Nikodemom Szczyglowskim.

- Kdo je bil najbolj znana in najbolj pomembna oseba, ki si jo intervjuval?

Hm, na to je težko odgovoriti, ker je to odvisno od tega, kdo je pomemben meni, kdo je pomemben tebi. Intervjuval sem vse slovenske predsednike, večino premierjev. Moj najljubši intervju je bil lani z Richardom Simcottom, to je Anglež, ki govori 50 jezikov. Govoril sem čisto na kratko z Luko Dončičem, pa eno uro z Borisom Beckerjem, Lewisom Hamiltonom ... Govoril sem z Ottom von Habsburgom in tako naprej.

- Kako si pa pripraviš vprašanja?

Sprašujem tisto, kar zanima mene. In ko se dobro pripraviš, te zanimajo stvari, ki jih drugi še niso vprašali. Če se na intervju ne pripraviš, sprašuješ tisto, kar so gosti vprašali že vsi. Ni bolj neprijetnega občutka, kot če ti intervjuvanec reče, da ga pogosto vprašajo ravno to vprašanje.

Staš Košmrlj, 8. a

INTERVJU Z BRANETOM KOŠIRJEM

Brane Košir je organist župnije Sodražica, ki je izdelal tudi orgle v sodraški cerkvi. Izdelovanje orgel pa želi približati tudi vsem mladim, saj tudi vodi projekt Orglekids. Nasploh pa je tudi zelo nasmejan človek z veliko energije, ki rad pomaga vsem.

1. Kaj ste po poklicu?

Moj osnovni poklic je inženir strojništva, ampak v meni se je že od otroštva prepletalo več poklicev. Kot otrok sem sanjal, da bom izdeloval orgle, ampak v takratni državi ni bilo nobenega izgleda za ta poklic (takrat je bila še Jugoslavija). Ta poklic je takrat kar nekako izumrl, samo ena delavnica je bila še v Ljubljani, ki je to tradicijo ohranjala. Potem po sem se vpisal še na orglarsko šolo v Ljubljani, kjer sem se izpopolnjeval v glasbi. Deset let sem bil potem zaposlen kot inženir strojništva v podjetju Riko Ribnica. Ko so v Mariboru ustanovili orglarsko delavnico, sem šel tja in tam so me z veseljem sprejeli. Tako sem združil tri poklice: mizarški poklic, ki sem ga podedoval, strojništvo, ki sem ga študiral, ter glasbo. To je bil potem moj končni poklic - izdelovanje orgel.

2. Kaj najraje počnete v prostem času?

V prostem času najraje počivam. Reči moram, da imam prostega časa zelo malo, ker imam stalno neke ideje, kaj bi počel. Poleg službe, ki je bila včasih kar naporna, sem bil zadolžen še za skrb na cerkvenem koru, tako da je bilo prostega časa resnično zelo malo. Tako da če imam kaj prostega časa, ga porabim za počitek.

3. Koliko časa že igrate orgle?

Ko sem končal osnovno šolo in ko sem šel v Ljubljano, sem začel obiskovati orglarsko šolo. Takrat sem se odločil za igranje orgel. Zelo se spomnim, ko je fotograf iz Slovenske filharmonije v nedeljo popoldan romal po slovenskih cerkvah. Zalotil me je, ko sem vadal v cerkvi. Fotografiral me je in mi poslal črno-belo sliko, ki jo imam še vedno shranjeno. To so bili moji začetki.

4. Katerega skladatelja najraje igrate?

Meni zelo ljubi skladatelji so Stanko Premrl, kar se tiče orgelskih skladb, zelo blizu pa sta mi tudi Lojze Mav in Matija Tomc, kot skladatelja vokalnih skladb, ki predstavljata hrbtenico našega zborovskega petja.

5. Koliko orgel ste že naredili?

V lastni režiji, še preden sem se zaposlil v mariborski delavnici, sem naredil kar nekaj manjših orgel, tega prav posebej ne štejem kot opus, ampak pozitiv, ki je v kliničnem centru v kapeli, pa pozitiv, ki ga imajo pri uršulinkah, tako da je tega kar nekaj, drugače pa smo v mariborski delavnici naredili preko sto orgel, tudi zelo velikih. Če bi rekel tako skupno številko - okoli 130 orgel.

6. Kaj vam pomeni vaša družina?

Veste, jaz sem bil ptica, ki je letela po svetu, in kot ptica sem občutil, kaj pomeni gnezdo, kamor se lahko vračaš. Mislim, da je to eden največjih zakladov, ki jih lahko imamo. To bi lahko bolj Helena (žena) povedala, a lahko rečem, da meni družina pomeni vse, ustvarjali pa so jo bolj drugi kot jaz.

7. V Sloveniji vodite tudi projekt Orglekids. Nam lahko poveste kaj o njem?

Navdušen sem nad njem, zdi se mi da jo to tudi zame kot orglarja neko odkritje, to sem tudi poudaril v nekem srečanju na televiziji. To so prve črke abecede, če se nekdo želi posvetiti izdelovanju orgel, tukaj se začne. Tukaj pridobiš tiste prave občutke, saj je zelo preprosto, dobiš pravo predstavo. Zato mi tudi veliko pomeni. Pa tudi druženje z mladimi mi veliko pomeni, to me pomladi in mi da energije in veselja.

David Osojnik, Amadej Žabkar, 8. b

Danes smo intervjuvali Janeza Turka iz Sodražice. Gospod Janez Turk ima dve hčerki in ženo, star je 61 let in je bivši vodja trgovine KGZ Sodražica. Po poklicu je trgovec. Pa prisluhnimo, kaj je odgovoril.

1. Kako bi se opisali?

Po naravi sem optimist. Na življenje gledam pozitivno. Ljudem rad svetujem in pomagam, kjer lahko. Imam tudi veliko prijateljev. Nisem konfliktna oseba ... in imam veselje do kmetijstva.

2. Ali ste radi hodili v šolo?

V šolo sem hodil dokaj rad, ker pa smo imeli doma kmetijo, sem šolo zapustil takoj, ko se je pouk končal, in šel domov pomagat pri opravilih.

3. Kateri predmet vam je bil najljubši in kateri najslabši? Zakaj?

Najljubša predmeta sta mi bila matematika in zemljepis, saj mi je bilo to zelo zanimivo. Najslabši predmet pa mi je bila kemija. Vse ostale predmete sem imel tudi rad.

4. Kako ste prišli do tega vzdevka Pikec, ki ga uporabljajo skoraj vsi, ki vas poznajo?

Do tega vzdevka, ki je zelo priljubljen zadnje čase, sem prišel, ker smo se imenovali Pikčevi.

5. Ali vam je bilo delo v službi všeč in kako ste se počutili?

Delo v službi mi je bilo všeč, počutil sem se dobro. Vsak dan sem spoznaval tudi nove ljudi.

6. Kako preživljate čas z družino?

Sedaj, ko sem upokojenec, imam več časa za družino. Občasno gremo ob nedeljah na izlet.

7. Zakaj ste odločili za poklic trgovca?

Odločil sem se, ker me je veselilo delo z ljudmi, delo z blagom. Ker se vedno izpopolnjuješ in nekaj novega vidiš. Prihajajo novi ljudje, artikli, izkušnje. Vedno je zelo zanimivo.

KLARA PINTAR IN LARA TURK, 8. b

INTERVJU

PETRA PAROVEL je najbolj prepoznana zaradi svojega uspešnega profila na Instagramu. Je direktorica ter diplomirana kineziologinja in certificirana prehranska svetovalka. Je pogumna in ima močno željo po uspehu. Svojo pot je začela kot ljubiteljica športa, tako se je znašla v svetu fitnesa, s ciljem spremembe življenjskega sloga. Z željo po prenašanju svojega znanja in izkušenj je postala osebna trenerka, stopnjevanje strasti pa jo je popeljalo v svet podjetništva. Tako je nastala njena blagovna znamka **SWY Brand**.

1. KAJ VAS JE PRIPELJALO DO TEGA DELA?

Že od nekdaj sem vedela, da želim nekaj iz sebe narediti, nisem pa vedela kaj. Ko sem prestopila vrata fitnesa, pa sem spoznala, da želim delati nekaj v povezavi z njim.

2. SE IMELA KDAJ PROBLEME S SAMOPODOBO?

Uf, ja. Od zgodnjih let osnovne šole, pa do par let nazaj. Še zdaj mi ni vseeno, ampak v primerjavi s prej imam veliko boljšo samopodobo.

3. KAKO SE JE PRIČELA POT DO INSTAGRAMA?

Čisto spontano. Videla sem, da to »furajo« v tujini in sem poskusila tudi jaz.

4. STE PRIČAKOVALA TAK POZITIVEN ODZIV IN ZANIMANJE?

Ne tako. Manj.

5. KOLIKO SLEDILCV IMATE DANES?

83 000, če se ne motim.

6. KAKO STE PRIČELA S SVOJO BLAGOVNO ZNAMKO?

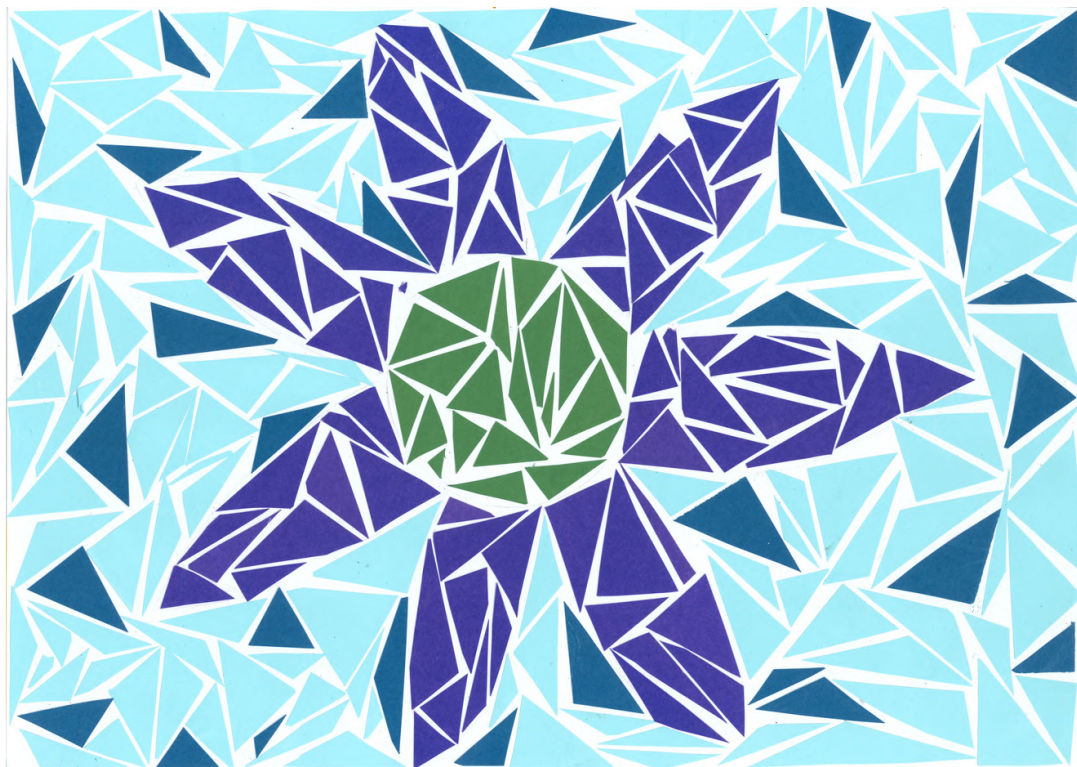
Med korono, ko sem imela več časa za delo od doma, sem začela uresničevati to, kar me je par let prej mikalo.

7. KAJ DANES NUDI VAŠA BLAGOVNA ZNAMKA?

Športna/lifestyle oblačila, prehranske dodatke, pripomočke.

8. KAJ LAHKO OD VAS PRIČAKUJEMO V PRIHODNJE?

Širitev v tujino, svoje multifunkcionalne prostore, podružnice ...

Anja Marolt, 8. b

Vid Adamič, 8. a

GLOSA

Levček je v visoki travi.
 Utrujen na skali zaspi.
 Levček zagotovo ve,
 kdo kralj živali je.

V živalskem vrtu veliko je živali.
 Najljubše so mi tiste,
 ki skrivajo se v travi.
 Sprehajam se po prašni poti
 in slišim rjojenje v daljavi.
 Približati se ne upam,
 ker strah je v moji glavi.
 Tresočih nog grem naokrog
 in glej ga ...
 Levček je v visoki travi.

Lev je kralj živali,
 skriva se v visoki travi.
 Če visoke trave ni,
 levček glasno rjovi.
 Trebušček mu zakruli,
 že skrbnik hiti,
 levček obrok pospravi,
 trebušček se veseli.
 Oči si pomane in
 utrujen na skali zaspi.

Levček sanja, da
 antilopo lovi.
 Antilopa je res hitra,
 levčku jezik iz ust visi.
 Takrat levinja prihiti
 in antilopo ulovi.
 Levinja se lepo masti,
 levčku slina se cedi,
 ker tudi on si svežega mesa želi.
 Levček zagotovo ve.

Levček v soncu se prebuja.
 Sončni žarek mu nagaja.
 Levček glasno zarjovi,
 sončni žarek se zasmehi.
 Levčka narava pomiri,
 zato grivo strese.
 Zdaj že odrasel lev stoji.
 Na skalo skoči
 in zarjovi. On ve,
 kdo kralj živali je.

Jan Divjak, 9. a

ŠOLARSKA

Malo tu, malo tam,
malo tu, malo tam,
v šoli posedam vsak dan.

Vedno več je učnih ran,
ker vsak dan v šolo sem poslan.
Vedno znova nad knjigami visim
in zbežati si želim.

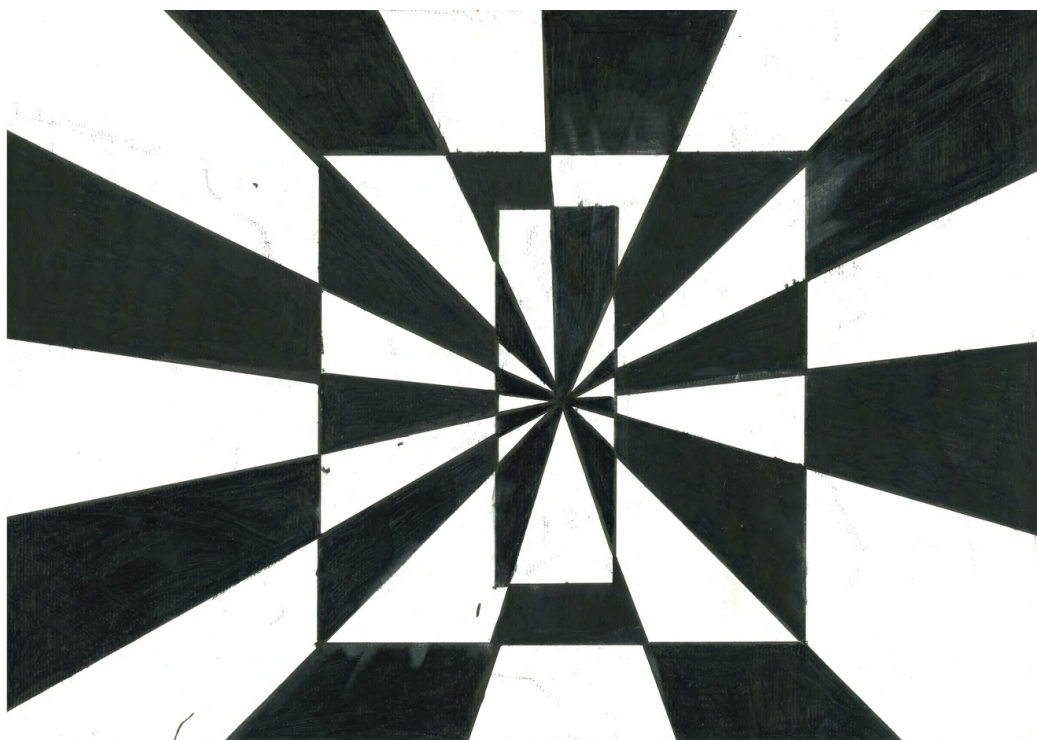
Malo tu, malo tam,
zmerom manj znam
in manj v glavi imam.

Malo tu, malo tam,
učitli nam težijo,
naši možgani pa zraven spijo.
Glave težke so od znanja,
učitelj pa se nam samo še klanja.

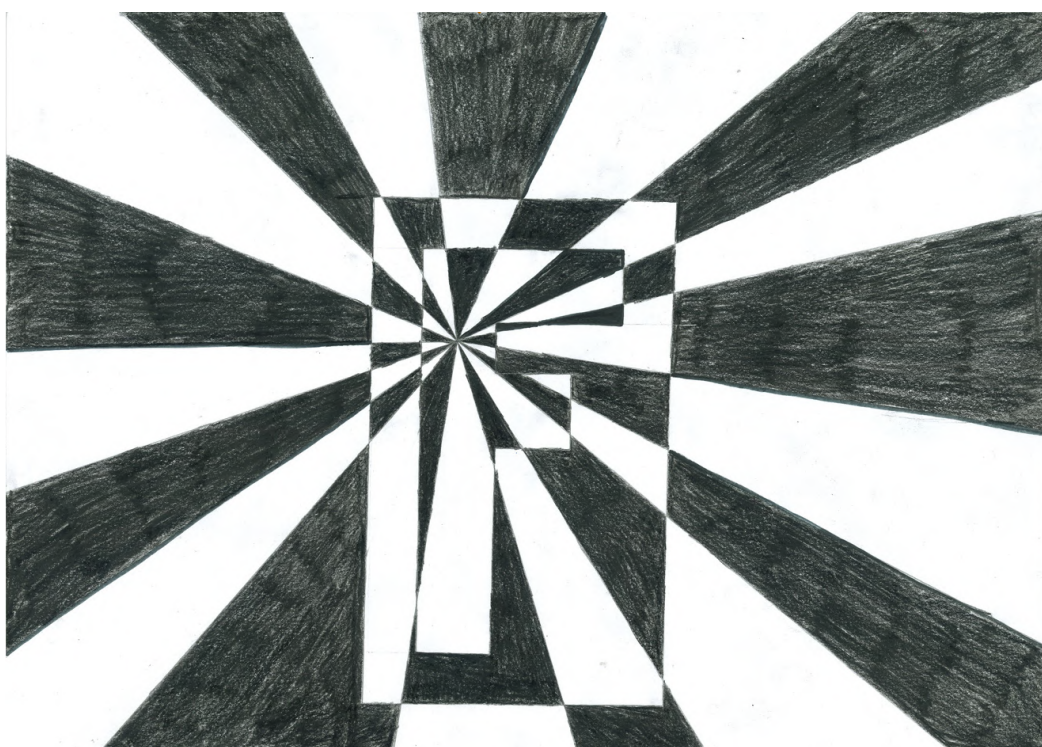
Malo tu, malo tam,
vsak dan v šoli garam.
A kako naj drugim priznam,
da se včasih v šoli fajn imam.

Popoldne se ne učim,
za to ponoči težko spim.
Moje sanje so nočna mora,
zjutraj pa zbudi me zora.
Vedno sanjam eno in isto,
da zabil sem spraševanje
in končajo se moje sanje.

Veronika Košmrlj, 9. b

Miha Kuhelj, 9. b

Filip Arko, 9. b

Julija Perovšek, 9. b

Slovo devetarjev

Srečno na vaši novi življenjski poti.

